

(Rabat, el-Hizânetü'l-âmme, nr. 312K, vr. 10-28). Müellifin kırâat-i seb'a konusundaki hocaları vasıtıyla İbnü'l-Cezerî ve İbn Gâzî'ye ulaşan isnadları ile bazı âlimlerin biyografilerine dair olup kiraatte senedin sîhhati ve icâzet konularında önemli bilgiler içerir (muhtevası için bk. Menûnî, *el-Meşâdirü'l-'Arabiyye*, II, 30-31; M. Muhtâr Vüld Ebbâh, *Târîhu'l-kirâ'ât fi'l-meşrîk ve'l-mâgrîb*, İskenderiye 1422/2001, s. 553-560, 563, 577; Abdülhâdî Hamîtû, *Kîrâ'etü'l-îmâm Nâfi' 'inde'l-Meğâribe min rivâyeti Ebî Sa'îd Verş*, Rabat 1424/2003, II, 201; IV, 397-455; Muhammed b. Ca'er el-Kettânî, *Selvetü'l-enfâs* (nşr. Abdullah Kâmil el-Kettânî v.dâr.), Dârülbeyzâ 1425/2004, II, 357-358; Fethî el-Ubeysi, *el-Cem' bi'l-kirâ'âtî'l-mütevâti're*, Beyrut 1427/2006, s. 181, 222, 299-300; İbn Zeydân, *Mu'cemu' tabâkâti'l-mü'ellîfin 'alâ 'ahdi devleti'l-'Aleviyyîn* (nşr. Hasan el-Vezzânî), Rabat 1430/2009, II, 319-321; Mustafa el-Bünâni, "el-Fâsî, Muhammed b. Abdüsselâm", *Ma'lemetü'l-Mâgrîb*, Selâ 1425/2004, XIX, 6416; Fethî el-Ubeysi, "ibn 'Abdüsseleâm, Ebû 'Abdîlîl Muhammed", *Mu.AU*, XXI, 79-82).

AHMET ÖZEL

İBN ÂDİL

(ابن عادل)

Ebû Hafs Sirâcüddin Ömer
b. Nûriddin Alî
b. Âdil en-Nu'mânî ed-Dîmaşki
(VIII./XIV. yüzyıl)

*el-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb adlı
tefsirin müellifi,
Hanbelî âlimi.*

Hayatına dair yeterli bilgi yoktur. Kaynakların çoğunda vefat tarihi zikredilmediği gibi çoğu müteahhir eserlerde kaydedilen tarihler de birbirinden farklıdır. Muhtemelen tefsirinin Süleymaniye Kütüphanesi nûshasını (Cârullah Efendi, nr. 55) gören Bağdatlı İsmâîl Paşa onun eserini 879 Ramazanında (Ocak 1475) tamamladığını kaydeder, Kehhâle de bu bilgiyi ondan aktarır. Muhammed Tâhir Bencbîr 880'de (*Neylü's-sâ'îrin*, s. 299; Muhammed b. Abdurrahman eş-Şâyi', sy. 17 [1417/1996], s. 16), Zirikî ise 880 yılından sonra vefat ettiğini söyler. Bu müellifler de söz konusu tefsirin bir nûshasında Tâhâ sûresinin sonunda bitiş tarihi olarak yazılan 15 Ramazan 880 (12 Ocak 1476) kaydına dayanmış olmalıdır (*Fîhrîtu'l-Kütübâneti'l-Hidâviyye*, I, 196; M. Râgîb et-Tabbâh, XX [1396/1976], s. 383).

Hanbelî tabakat müellifi İbn Humeyd en-Necdî, Hâfız Nûreddin el-Heysemî ile (ö. 807/1405) Takîyyüddin el-Fâsî'nin (ö. 832/1429) İbn Âdil'den rivayette bulunduklarını kaydeder (*es-Sûhabü'l-vâbile*, II, 793); Heysemî'nin kendisi de Taberânî'nin *el-Mu'cemu'l-kebîr*'inden bir bölümü İbn Âdil'den okuduğunu belirtir (*Mecma'u'l-zevâ'id*, I, 12). Ayrıca İbn Hacer el-Askalânî, Mâlikî kadısı Cemâleddin

Hâlid b. Yûsuf el-Bisâti'nin (ö. 829/1426) İbn Âdil'den Arapça ve hesap öğrettiği zikreder (*Ref'ü'l-işr*, s. 475). Bu âlimlerin vefat tarihleri dikkate alındığında İbn Âdil'in VIII. (XIV.) yüzyılda (muhtemelen IX. [XV.] yüzyılın başlarına kadar) yaşadığı, vefat tarihi konusunda bazı çağdaş müelliflerin esas aldığı *el-Lübâb'a* ait nûshalarındaki ferâg kaydının gerçekte telif değil istinsah kaydı olduğu anlaşılmaktadır (ayrıca bk. Muhammed b. Abdurrahman eş-Şâyi', sy. 17 [1417/1996], s. 17-18). Nitelik *el-Lübâb'in* Süleymaniye Kütüphanesi'nde kayıtlı nûshasındaki (Cârullah Efendi, nr. 55) 879 tarihi de müellif nûshasından yapılan istinsah tarihidir. Yine kitabın Haci Selim Ağa Kütüphanesi'nde bulunan (Nurbânû Sultan, nr. 27) III. cildi 881 (1476), başka bir hatla yazılan I. cildi (Haci Selim Ağa Ktp., nr. 59) 884 (1479), II. cildi ise (nr. 60) 886 tarihini taşımakta, bu tarihlerin teliifle ilgili olduğuna dair herhangi bir işaret bulunmamakta, nûsha ve hatların farklılığı bu tarihlerin istinsahla ilişkili bulunduğu göstermektedir. Esasen Takîyyüddin el-Fâsî, İbn Âdil'in Haccâ ile Vezîre'den hadis dinlediğini kaydeder (*Zeylü't-Tâkyîd*, II, 248). Burada sözü edilen Vezîre bint Ömer ed-Dîmaşkîyye (Sittülvüzerâ) 716'da (1316) (a.g.e., II, 396-397), İbnü's-Şîhne es-Sâlihî diye tanınan muhaddis Ahmed b. Ebû Tâlib el-Haccâ da 733'te (1333) vefat ettiğine göre (Kettânî, I, 340-341) İbn Âdil'in VIII. (XIV.) yüzyıl âlimlerinden olduğu kesinlik kazanmaktadır.

İbn Âdil'in "Nu'mânî" nisbesi konusunda da farklı görüşler ileri sürülmüş olup *el-Lübâb'in* nâşirleri nisbenin Bağdat ile Vâsit arasındaki Nu'mâniyye adlı beldeyle (*el-Lübâb*, neşredenin girişi, I, 21), M. Münir Abdülfettâh el-Hâyik, Maarretün-nu'mân şehriyle ilişkili olduğunu söylemiştir (*Tefsîru'l-Lübâb*, I, 6-7). Ancak Irak'taki Nu'mâniyye'nin İbn Âdil'in yaşadığı Suriye'ye (Şam) uzak bulunması Maarretün-nu'mân'ın nisbe şeklinin de "Maarrî" olmasına dolayısıyla muhtemelen her iki görüş de yanlıştır. Söz konusu nisbenin, İbn Âdil'e ait Dîmaşkî nisbesi de dikkate alındığında Şam bölgesinde Rahbe'ye yakın bir mevkide Fırat havzasındaki Nu'mân vadisiyle yahut ashaptan Nu'mân b. Beşîr ile ilişkilendirilmesi daha makul görünmektedeyse de tefsirine ait bazı yazmalarda Nu'mân nisbesinden sonra "menşeen", bazlarında "neseben" kaydı bulunması bu nisbenin de adı geçen yer veya sahâbî ile ilişkisi konusunda tereddüt uyandırmaktadır. Kaynaklarda İbn Âdil'den övgüyle söz edilmiş,

İbn Humeyd en-Necdi onun hakkında eşi ve benzeri bulunmayan tefsirin müellifi, Ali b. Evceli, Ebü'l-Vefâ Muhammed b. Ömer el-Urzî'yi methettiği kasidesinde, "Tefsirde yetenekli ki İbn Âdil'le yarışır" (Muhibbî, *Nefhatü'r-Reyhâne*, V, 10), Muhibbî de Muhammed el-Kevâkibî'yi övdüğü kasidesinde, "İbn Âdil gibi ondan vazgeçmediler" ifadesini kullanmıştır (*Zeylü Nefhatü'r-Reyhâne*, s. 347).

İbn Âdil'in günümüze ulaşan tek eseri *el-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb*'dır. Eser özellikle kelimelerin anlamı, i'rabi, şiirlerden şahitler, kiraat vecihleri, âyetlerin tefsir ve delâletiyle ilgili müfessirlerin görüşleri; kelâm, fikih, öğüt vb. açılardan âyetlerin yorumu gibi birçok konuyu içeren bir anşiklopedi niteliğine sahiptir. Müellif daha çok Fahreddin er-Râzî'nin *Mefâtîhi'l-ğayb'* ile Semîn el-Halebi'nin *ed-Dürri'l-mâşûn* adlı eserlerine dayanmış, Râzî'nin sözlerini özetlemiş, yalnız ona ait görüş, tercih vb. bir durum söz konusu olduğunda kendisine atıfta bulunmuş, Semîn'in eserini ise hemen hemen aynen iktibas etmiştir. Bu sebeple *el-Lübâb*'ın *ed-Dürri'l-mâşûn'u* neredeyse tamamen ihtiva

ettigini söylemek mümkündür. Ayrıca faydalandığı birçok tefsir arasında Kur'tubî'nin *el-Câmi' li-ahkâmi'l-Kur'an*'ı ve Hâzin'in *Lübâb'u't-te'velî*'i başta olmak üzere Cessâs'ın *Ahkâmü'l-Kur'an*, Beğavî'nin *Me'âlimü't-tenzîl*, Zemahşeri'nin *el-Keşşâf*, Ebû Bekir İbnü'l-Arabi'nin *Ahkâmü'l-Kur'an*, İbn Atiyye'nin *el-Muharrerü'l-vecîz* adlı eserleri öncelikle anılabilir. İbn Âdil fikih konusunda çeşitli mezheplerin görüşlerini ve delillerini kısaca zikreder. Kendisi Hanbelî olmakla birlikte tefsirinde bu temayülü pek hissedilmez (Muhammed b. Abdurrahman es-Sâyi', sy. 17 [1417/1996], s. 35), hatta bazı araştırmacılar onun mezhep değiştirmiş olabileceği ileri sürer (Abdullah b. Umeyr b. Abdullah el-Husayn, s. 12). Tefsirinde önemli ölçüde dayandığı Fahreddin er-Râzî ise Şâfiî olup fikihla ilgili ahkâmı büyük ölçüde yine ondan nakletmekte, çoğu zaman kendi mezhebinin delillerini niçin zikretmediği bilinmemektedir (*el-Lübâb*, I, 53). Şâfiî alimi Hatîb es-Şîrbîni'nin *es-Sirâcü'l-münîr* adlı tefsirinin kaynakları arasında yer alan *el-Lübâb'a* Şevkânî ve Âlûsî gibi âlimler tefsirlerinde, Hanbelî fakihî Buhûti *Keşşâfı'l-kunâ'* adlı fikih kitabında az da

olsa atıflarda bulunmuştur. *el-Lübâb*'ın tam ve eksik yazma nüshaları İslâm dün-yasının çeşitli kütüphanelerinde bulunmaktadır (*el-Fîhrîsü's-şâmil*, I, 490-497). Türkiye kütüphanelerinde eserin birçok tam nüshası mevcuttur (meselâ Beyazıt Devlet Ktp., Merzifonlu Kara Mustafa Paşa, nr. 40, 8 cilt, Veliyyüddin Efendi, nr. 87-93, 7 cilt; Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 1-6, 254-259, 6 cilt, Hekimoğlu Ali Paşa, nr. 135-140, 6 cilt, Yûsuf Ağa, nr. 8, 7 cilt; Nuruosmaniye Ktp., nr. 157-163, 7 cilt).

el-Lübâb, Âdil Ahmed Abdülmecvûd ve Ali Muhammed Muavvaz tarafından neşredilmiş olup (I-XX, Beirut 1419/1998) Muhammed Sa'd Ramazan Hasan, Meryem sûresinin 59. âyetinden Kasas sûresinin ve Muhammed Mütevellî ed-Desûki, Ankebüt sûresinden Kamer sûresinin sonuna kadar hazırladıkları doktora tezleriyle bu nesre katılmışlardır. Söz konusu nesir, Sudan'da Ümmüdürmân İslâm Üniversitesi'nde yirmi beş kadar öğrencinin, eseri yüksek lisans tezi olarak neşre hazırladıkları sıradır. Gerçekleşmişdir. Aynı gruptaki araştırmacılarından Muhammed Münîr Abdülfettâh el-Hâyik kendi tezini *Tefsîri'l-Lübâb min 'ulûmi'l-Kitâb: Sûretü'l-Bâkara min 189 ilâ 224 adıyla* yayımlamıştır (I-II, Câmiyat Ümmüdürmân el-İslâmiye, 1419/1998). Mennâ' b. Muhammed el-Karanî, İمام Muhammed b. Suûd Üniversitesi'nde *Menhecü İbn 'Âdil fi tefsîrihî ve taħķiku sâreti'l-Fâtiha* (1415), İsmâîl Abbas Hüseyin el-Kâ'bî, Müstansiriye Üniversitesi'nde *ed-Dirâsâtu'l-İugâviyye fi tefsîri'l-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb* (1423/2003), Abdulla b. Umeyr b. Abdulla el-Husayn, Ümmülkurâ Üniversitesi'nde *İħtiyârâtū İbn 'Âdil en-naħviyye fi kitâbihî'l-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb min evveli sâreti'l-Fâtiha ilâ nihâyeti sâreti'n-Nisâ'* (1430), Mahmûdülhasan Mevlânâ Şemsülhak, Ümmülkurâ Üniversitesi'nde *el-İstiķâk 'inde İbn 'Âdil ed-Dimašķî fi tefsîrihî'l-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb* (1433) adıyla doktora tezi hazırlamışlardır. Kaynaklarda İbn Âdil'in Mecdüddin İbn Teymiyye'ye ait *el-Muharrer* üzerine bir hâsiye yazdığı da belirtilmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Âdil, *el-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb* (nşr. Âdil Ahmed Abdülmecvûd v.d.r.), Beirut 1419/1998, neşredenlerin girişi, I, 20-23, 66, 70-72; Heysemî, *Mecma'u'z-zevâ'id*, I, 12; Takiyüddin el-Fâsi, *Zeylü'l-Tâkyîf fi ruwâti's-sünen ve'l-mesâni'd* (nşr. Kemâl Yûsuf el-Hût), Beirut 1410/1990, II, 248, 396-397; İbn Hacer el-Askalânî, *Ref'u'l-îşr 'an ķudâti Mişr* (nşr. Ali M. Ömer), Kahire 1418/1998, s. 475; *Kesfû'z-zunûn*, I, 438; II, 1543;

İbn Âdil'in *el-Lübâb fi 'ulûmi'l-Kitâb* adlı tefsirinin I. cildinin ilk ve son sayfaları (Süleymaniye Ktp., Hekimoğlu Ali Paşa, nr. 135)

Muhibbî, *Nefhatü'r-Reyhâne*, V, 10; a.mlf., *Zeylû Nefhatü'r-Reyhâne*, s. 347; İbn Humeyd, *es-Sü-hubû'l-vâbile 'alâ darâ'i ihâ'l-Hanâbile* (nşr. Bekir b. Abdullah Ebû Zeyd – Abdurrahman b. Süleyman el-Useymîn), Beirut 1416/1996, II, 793; *Fihristü'l-Kütübâneti'l-Hidîviyye*, I, 196-197; Brockelmann, *GAL*, II, 138; *Suppl.*, II, 140; *Hedîyyetü'l-ârifîn*, I, 794; Abdülhâyh el-Kettâni, *Fih-risü'l-fehâris*, I, 340-341; Nüveyhiz, *Mu'cemü'l-müfessîrin*, s. 389; Salâh M. el-Hiyemî, *Fîhrîsü mahtûtâti Dâri'l-kütübî'z-Zâhirîye: 'Ulûmû'l-Kur'ânî'l-Kerîm*, Dîmaşk 1405/1984, III, 385-391; Zirikî, *el-A'lâm* (Fethullah), V, 58; Suûd b. Abdullah el-Fenîsân, *Âsârû'l-Hanâbile fi 'ulûmî'l-Kur'ân*, İskenderîye 1409, s. 152-153; *el-Fihri-sü's-sâmi': 'Ulûmû'l-Kur'ân, mahtûtâti'l-tefsîr ve 'ulûmîh* (nşr. el-Mecmâ'u'l-melekî), Amman 1989, I, 490-497; Ömer Rizâ Kehhâle, *Mu'cemü'l-mü'ellîfîn*, Beyrut 1414/1993, II, 568; M. Münîr Abdulfettâh el-Hâyîk, *Tefsîrî'l-Lübâb min 'ulûmî'l-Kitâb*, [baskı yeri yok] 1419/1998, Câmiâtü Ümmüdürmân el-İslâmiyye, I-II, İSAM Ktp., nr. 88957-88958; M. Tâhir Bencâbir, *Neylî's-sâ'i'rîn fi tabâkâti'l-müfessîrin*, Bencâbir / Pakistan 1421/2000, s. 299-300; Abdullah b. Muhammed b. Ahmed et-Târikî, *Mu'cemü muşânnefâti'l-Hanâbile*, Riyad 1422/2001, IV, 366-367; Bekir b. Abdullah Ebû Zeyd, *'Ulûmâ'u'l-Hanâbile*, Demmâm 1422, s. 348; *Mu'cemü'l-mahtûtâti'l-mevcûde fi mektebatî İstânbûl ve Ânâtûlî*, [baskı yeri ve tarihi yok] (haz. Ali Riza Karabulut), II, 1021; Abdullah b. Umeyr b. Abdullâh el-Husayn, *İhtiyârâtü İbn 'Âdil en-nahvîyye fi kitâbi'l-Lübâb fi 'ulûmî'l-Kitâb min evveli sûreti'l-Fâtiha ilâ nihâyeti sûreti'n-Nisâ'* (doktora tezi, 1430), Câmiâtü Ümmî'l-kurâ; M. Râgîb et-Tabbâh, "Terceme mefkûde", *MMİADm.*, XX (1396/1976), s. 381-383; Muhammed b. Abdurrahman eş-Şâyi', "İbn 'Âdil ve tefsîrîhü'l-Lübâb fi 'ulûmî'l-Kitâb", *Mecelleti Câmi'ati'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye*, sy. 17, Riyad 1417/1996, s. 13-42; Ahmet Özal, "İbn 'Âdil", *Mv.AU*, XX, 65-69.

 AHMET ÖZEL

İBN AHÎ HİZÂM (ابن أخي حزام)

Nâsırîddin Muhammed b. Ya'kûb
b. Ahî Hizâm el-Huttelî
(III./IX. yüzyıl)

İslâm dünyasında baytarılıkla ilgili
ilk telif kitabı'nın yazarı.

Hayatına dair bilgi yok denecek kadar azdır. Nisbesi, Ceyhun nehrinin kuzeyindeki Penc ve Vahş nehirlerinin arasında kalan Huttel şehrinde gelmektedir. İbnü'n-Nedîm, İbn Ahî Hizâm'ın Abbâsi Halifesi Mütevekkil-Allellâh'ın teşvikiyle baytarılık konusunda bir kitap yazdığını belirtir (*el-Fihrist*, s. 377). Taberî ise 251 (865) yılina dair olayları anlatırken onun ismini, Enbâr bölgesindeki bir savaşta Hüseyin b. İsmâ'il'in yanında 1000 kişilik birlikte komuta eden iki kumandanın biri olarak verir (*Târih*, IX, 319-320). Kendisine nisbet olunan biniciliğe dair eserin

bir nüshasının sonunda (Nuruosmaniye Ktp., nr. 3915, vr. 58^a) müstensih, İbn Ahî Hizâm'ın Mu'tazid-Billâh'ın at yetiştircisi olduğunu söyler. Bu bilgi doğru kabul edilirse onun Mütevekkil'den itibaren Abbâsi halifelerinin mîrâhuru (*reüsü'l-ıstabl*) olduğu sonucuna varılabilir.

Baytarlık ve binicilikle ilgili çalışmaları günümüzde kadar gelen İbn Ahî Hizâm'ın en önemli eseri *Kitâbü'l-Hayl ve'l-fürûsiyye ve'l-baytara*'dır (bazı nüshalarда *Kitâbü'l-Hayl ve'l-fürûsiyye, Kitâbü'l-Fürûsiyye ve'l-baytara min ķibelî'l-ṭib ve umûri's-sâltâna, Kitâbün Câmi' fi'l-baytara* olarak geçmektedir). Otuz babdan oluşan eserde müellif öncelikle cihadın ve biniciliğin faziletini belirtmiş, ardından atların dişleri, cins atların nitelikleri, renkleri, organlarının isimleri, atın eğitim ve yetiştirilmesi, doğumunu ve doğum sonrası kusurlarını anlattıktan sonra atların hastalık ve tedavilerine geniş bir bölüm ayırmıştır. Son bölümde yılan, akrep gibi haşaratın atları sokmasıyla deve, şıgır ve koynulara ait hastalıkların tedavisinden bahsedilir, ayrıca katır ve merkep hakkında bilgi verilir (Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 2898, 2899, 3607; Hafîd Efendi, nr. 257; Beyazıt Devlet Ktp., Veliyyüddin Efendi, nr. 3174).

İbn Ahî Hizâm'a nisbet edilen, ancak *Kitâbü'l-Hayl*'dan ayrı birer eser olup olmadığı bilinmeyen *Kitâbü'l-Fürûsiyye ve şiyâti'l-hayl ile Kitâb fi Ma'rife-ti'r-remy bi'n-nûşşâb ve âleti'l-ħarb ve envâ'i vücûhi'r-remy ve şûrûtihî ve aħvâliħî* adlı iki eserin nüshaları kütüphane kayıtlarında bulunmaktadır

(Süleymaniye Ktp., Fâtih, nr. 3513; Köprülü Ktp., nr. 36; Nuruosmaniye Ktp., nr. 3915; TSMK, III. Ahmed, nr. 2515). Ahmed b. Muhammed b. Ebû Kutayre tarafından Fâtîmî Halifesi Azîz-Billâh Nîzâr b. Meâd (ö. 386/996) adına kaleme alınan, ancak daha sonra Memlûkler zamanında İbn Ahî Hizâm'a nisbet edilen *Kitâbü'l-Fürûsiyye*'nin (bazı kaynaklarda *Kitâbü'l-Hayl ve şifâtûhâ ve elvânûhâ ve şiyâtûhâ ve aħlâmûhâ ve īlācûhâ*) mevcut bir nüshaşı IV. (X.) yüzyılda yazılmış olmalıdır (Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 3705).

BİBLİYOGRAFYA :

Taberî, *Târih* (Ebû'l-Fazl), IX, 319-320; İbnü'n-Nedîm, *el-Fihrist* (Teceddûd), s. 377; Yâkût, *Mu'cemü'l-bûldân*, II, 346-347; Brockelmann, *GAL*, I, 282; *Suppl.*, I, 432-433; Sezgin, *GAS*, III, 375; Zirikî, *el-A'lâm* (Fethullah), VII, 145; Kasım Kirbyik, "Baytarlık", *Dâ*, V, 278-279; M. Zü-heyr el-Bâbâ - M. İsâ Sâlihiyye, "İbn Ahî Hizâm", *Mv.AU*, VI, 362-366.

 M. CÜNEYT KAYA

İBN ATIYYE el-AVFİ (ابن عطيه الوفي)

Ebü'l-Feth Şemsüddîn (Fethuddîn) Mu-hammed b. Muhammed b. Ali el-Avfî el-İskenderî el-Mizzî (ö. 906/1501)

Kesfî'l-beyân adlı
ansiklopedik eserin müellifi,
Misrlî Şâfiî alîimi ve mutasavvif.

10 Muârem 818'de (22 Mart 1415) İskenderîye'de doğdu. Kendisinden bu tarihte veya muâreminin başında doğduğu dair rivayetler nakledilir. Atalarından Atiyye'ye nisbetle İbn Atiyye diye anılır. *el-Huccetü'r-râciha* adlı eserinde

İbn Ahî Hizâm'ın
Kitâbü'l-Hayl
ve'l-fürûsiyye
ve'l-baytara adlı
eserinin
unvan sayfasıyla
ilk sayfası
(Beyazıt
Devlet Ktp.,
Veliyyüddin
Efendi,
nr. 3174)

